

תת"ע 11173/06/23 - מדינת ישראל נגד מוחמד גית

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 11173-06-23 מדינת ישראל נ' גית
תיק חיצוני: 30251770613

לפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מוחמד גית

החלטה

1. בפני מונחת בקשה שאפסול את עצמי מלדון את הנאשם בתיק זה.

2. ב"כ הנאשם טען כי, בפני מותב זה הוגשו מטעם ההגנה מספר בקשות דחיה. מותב זה נענה לבקשות הדחיה.

עוד טען ב"כ הנאשם כי ביום 7.12.23 הגיש בקשת דחיה נוספת עקב דיון בבית המשפט המחוזי ואולם מותב זה דחה את הבקשה. לדבריו, הוא עשה כל שביכולתו לדחות את הדיון של המחוזי ללא הצלחה.

ב"כ הנאשם ציין, כי מותב זה הציע מספר מועדים לדחיה ואולם המועדים שהוצעו על ידי בית המשפט אינם מתאימים ליומנו.

עוד טען ב"כ הנאשם, כי החלטת בית המשפט בדבר דחיית הבקשה לדחיה והותרת מועד הדיון על כנו מיום 11.12.23, נותרה בעינה ולפיכך קיים חשש ממשי לפגיעה בנאשם על לא עוול בכפו.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לתמיכה בטענותיו ולפיכך ביקש כי בית המשפט יפסול את עצמו מלדון בתיק זה.

3. ב"כ המאשימה התנגדה לבקשה. לטענתה לא נפל פגם בהתנהלותו של מותב זה.

עוד טענה המשיבה, כי החלטת בית המשפט בה מועד הדיון נותר על כנו אינה אלא ביקורת עניינית המופנית לעיתים גם כלפי המאשימה.

המשיבה טענה, כי החלטת בית המשפט אינה מוכיחה חשש ממשי למשוא פנים מבחינה אובייקטיבית המקימה עילה לפסלות שופט ולפיכך עתרה לדחות את הבקשה.

4. השתלשלות העניינים בתיק :

בתאריך 23.6.23, הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירה בניגוד לתקנה 308 (ד) ביחד עם תקנה 162 (א) לתקנות התעבורה.

הדיון בכתב האישום ליום 27.06.2023.

ביום 26.06.23, נסרק לתיק בית המשפט יפוי כוח של בא כוח הנאשם והוגשה בקשת דחיה של מועד הדיון בהתאם ליומנו של בית המשפט.

בית המשפט דחה את הדיון ליום 19.09.2023.

ביום 18.09.2023 הגיש ב"כ הנאשם בקשה נוספת לדחיית מועד דיון, בשל נסיבה רפואית אישית של ב"כ הנאשם.

בית המשפט דחה את הדיון ליום 20.09.2023, תוך שבית המשפט קובע כי מועד הדיון היה ידוע לב"כ הנאשם מבעוד מועד.

ביום 20.09.2023 הגיש ב"כ הנאשם בקשה נוספת לדחיית מועד דיון, בשל מצבו הרפואי של ב"כ הנאשם, בהתאם ליומנו של בית המשפט.

בית המשפט דחה את הדיון ליום 25.10.2023.

ביום 15.10.2023 הגיש ב"כ הנאשם בקשה נוספת לדחיית מועד דיון, בשל קיומן של דיונים מקבילים. ב"כ הנאשם ביקש דחיה למועד של 25.12.23.

בית המשפט דחה את הדיון ליום 25.12.2023, בהתאם לבקשת ב"כ הנאשם.

ביום 07.12.2023 הגיש ב"כ הנאשם בקשה נוספת לדחיית מועד הדיון, בשל קיומו של דיון מקביל בבית משפט מחוזי בירושלים בתיק עצור.

ביום 08.12.23 דחה בית המשפט את הבקשה, בקובעו כי בתיק היו דחיות רבות וטרם התקיים דיון ענייני בתיק.

ביום 10.12.2023 הגיש ב"כ הנאשם בקשה נוספת שעניינה: "הודעה על התייצבו לדיון" ובה טען ב"כ הנאשם כי לא יתכן כי מותב זה לא יתחשב ביומנו של ב"כ הנאשם ולפיכך ביקש לדחות את הדיון ולחילופין במידה ובית המשפט ידחה את הבקשה, טען ב"כ הנאשם כי הוא מוסר את תשובתו לכתב האישום.

בעניין זה יצוין, כי תשובת ב"כ הנאשם לכתב האישום לא פורטה בבקשה.

בהחלטת מותב זה מיום 11.12.23, קבע בית המשפט כי התנהלות ההגנה אינה נראית בעיני בית המשפט. ב"כ הנאשם לא הציע מועדים לדחיה. עם זאת, מותב זה בהחלטתו הציע להגנה מספר מועדים לדחיה במידה ואחד מה יתאים להגנה תוגש בקשה מתאימה. בשלב זה מועד הדיון הקבוע ליום 25.12.23 יותר על כנו.

ביום 11.12.23 הגיש ב"כ הנאשם בקשה נוספת לתיק בית המשפט ומדובר באותה בקשה שהוגשה ביום 10.12.23.

מותב זה הפנה את ההגנה להחלטתו מיום 11.12.23.

ביום 17.12.23 הוגשה בקשה מטעם ההגנה לפסלות שופט ומכאן הבקשה שבפני.

דין והכרעה

5. בהתאם לסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט המבחן הכללי בשאלת פסילתו של שופט מלשבת בדין, הנו קיומן של נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט.

כמו כן, טענת הפסלות נבחנת באופן אובייקטיבי, בשים לב להיות השופט מקצועי ומיומן.

על פי ההלכה הפסוקה, עילה לפסלות שופט תקום רק אם קיים חשש ממשי, מבחינה אובייקטיבית, ולא על פי תחושתו הסובייקטיבית של בעל הדין או השופט, למשוא פנים מצד בית המשפט, וכאשר מההתנהלות בתיק עולה כי דעתו של בית המשפט "ננעלה" ביחס לתוצאות ההליך, כך שניתן לראות בהליך כ"משחק מכור" (ראו למשל ע"פ 391/02 צברי נ' מדינת ישראל (29.4.02)).

בע"פ 4020/94, דורפמן נ' מדינת ישראל, פ"די מח(4) 768, פסק ביהמ"ש העליון כב' הנשיא שמגר כדלקמן:

"פסילת שופט היא מעשה יוצא דופן ורק בנסיבות שבהן מוכח חשש ממשי למשוא פנים, ולא כל אימת שעולה חשש סובייקטיבי בעל משקל שולי ... כאשר מדובר בשיפוט על ידי שופט שמקצועו בכך...".

בעניינו לטענת באת כוח הנאשם עילת פסלות נעוצה בכך שבית המשפט לא נענה לבקשת הדחיה מטעם ההגנה.

עיון בתיק בית המשפט והשתלשלות העניינים בתיק מעלה כי בתיק זה, כפי שקבע בית המשפט, הוגשו מספר רב של בקשות.

הימשכות ההליכים בתיק זה רובצת לפתחה של ההגנה.

מותב זה נענה כמעט לכל בקשות הדחיה מטעם ההגנה, בין היתר, גם למועדים שנתבקשו במפורש על ידי ההגנה.

זאת ועוד, גם בהתייחס לבקשת הדחיה האחרונה, אשר אותה בקשה הוגשה לתיק בית המשפט מספר פעמים (בתאריכים 7.12.23, 10.12.23 ו-11.12.23), הרי שמותב זה לפניו משורת הדין הציע להגנה מספר מועדי דחיה בהתאם להחלטתו מיום 11.12.23 ואולם ההגנה כלל לא נתנה דעתה למועדים אלה והגישה את בקשת הפסלות דנן, בה טענה כי ההגנה פרטה את עמדתה ביחס לכל אחד מהמועדים שהוצעו על ידי בית המשפט.

עמדה שכזו לא נמצאת בתיק בית המשפט גם כיום ואף לא צורפה לבקשה דנן כנטען בה (נספח ח' אינו מצורף לבקשה).

ידוע כי השגות על החלטות דיוניות אינן עילה לפסלות שופט. מפנה בעניין זה לע"פ 4367/22, **בוקובזה נגד מ"י**, החלטת כב' נשיאת בית המשפט העליון, מיום 27.7.22.

בכל החלטות מותב זה אשר נענו לבקשות הדחיה לא הועלתה כל טענה כנגד מותב זה ורק שעה שבית המשפט דחה את בקשת דחיית הדיון האחרונה מטעם ההגנה, הועלתה טענה זו בדבר בפסלות שופט ויש לתמוה על כך.

אין בהחלטה הדיונית של מותב זה מיום 11.12.23, כדי ללמד על היעדר ניטרליות כלשהי ו/או כדי לפגוע בנאשם על לא עוול בכפו.

המדובר בשיפוט מקצועי של מותב זה ואין בו כדי לשנות את המצב המשפטי בתיק עובר למתן ההחלטה מיום 11.12.23, לרעת ההגנה.

לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, י"ב טבת תשפ"ד, 24 דצמבר 2023, בהעדר הצדדים.